

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců JUDr.Jitky Hroudové a Mgr.Marka Bedřicha v právní věci žalobce: **E. S.**, bytem P. 7, T. 1265/8, právně zastoupené JUDr. Ondřejem Tošnerem, advokátem se sídlem Praha 2, Slavíkova 23/1568 proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Praha 5, Zborovská 11, **o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.9.2009, č.j. 139597/2009/KUSK**

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání do rozhodnutí Městského úřadu Mnichovice, stavebního úřadu ze dne 1.6.2009, čj: SÚ/810/09/Po, o povolení výjimky z ustanovení § 21 odst. 7 vyhlášky č. 501/2006 Sb. pro umístění stavby kryté pergoly na pozemku p.č. 689/19 v k.ú. Všestary u Říčan.

Žalobkyně namítá, že udělenou výjimkou došlo k zásahu do jejího vlastnického práva k pozemkům a stavbám sousedícím s předmětnou stavbou kryté pergoly, a proto žalovaný postupoval v rozporu se zákonem, když zamítl odvolání jako nepřipustné s tím, že nebylo podáno účastníkem řízení.

Žalovaný správní orgán ve svém písemném vyjádření k obsahu podané žaloby navrhl, aby soud žalobu pro nepřipustnost odmítl, neboť rozhodnutí o udělení výjimky není bez dalšího způsobilé zasáhnout do práv žalobkyně, neboť jde o rozhodnutí mezitímní, které se vydává vždy v souvislosti s jiným řízením podle stavebního zákona a rozhodující je až výsledek tohoto hlavního řízení. Je tedy pouze jedním z podkladů pro rozhodnutí konečné, v daném případě pro rozhodnutí o umístění stavby kryté pergoly.

Z obsahu správního spisu předloženého soudu žalovaným správním orgánem vyplývá, že dne 28.4.2009 podal u stavebního úřadu v Mnichovicích pan L. T. žádost o povolení výjimky pro umístění stavby a zařízení dle § 103, odst. 1, písm.a) v bodech 1,4 a 5, písm.d)

bodě 5 stavebního zákona. Městský úřad v Mnichovicích rozhodnutím ze dne 1.6.2009 výjimku z ustanovení § 21 odst. 7 vyhlášky č. 501/2006 Sb. o obecných požadavcích na využívání území pro umístění stavby povolil. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, neboť tímto rozhodnutím mohla být dotčena její práva a žádala jeho zrušení.

O odvolání žalobkyně rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, odvolání jako nepřipustné zamítl, neboť bylo podáno osobou, která není účastníkem řízení podle § 27 správního řádu a podané odvolání proto nelze považovat za řádný opravný prostředek.

Soud se před tím, než se zabýval žalobou samotnou, musel vypořádat s otázkou, zda žalobou napadené rozhodnutí podléhá soudnímu přezkumu ve správním soudnictví.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustný.

Podle ustanovení § 68 písm. e) s.ř.s. je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

Podle ustanovení § 70 písm. b) s.ř.s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu předběžné povahy.

V daném případě žalobkyně nesouhlasila s povolením výjimky žadateli L.T. z ustanovení § 21 odst. 7 vyhl. č. 501/2002 Sb., pro umístění stavby kryté pergoly. V rozhodnutí je uvedeno, že povolení výjimky nenahrazuje rozhodnutí potřebná pro umístění a provedení předmětné stavby.

Lze přisvědčit žalovanému, že rozhodnutí o požadované výjimce (povolení či zamítnutí) má ve vztahu k řízení o umístění a provedení stavby (konečnému rozhodnutí) charakter rozhodnutí o předběžné otázce, je tedy pouze jedním z podkladů pro rozhodnutí konečné povahy. Až rozhodnutí konečné povahy vydané v rámci řízení o žádosti o umístění a provedení předmětné stavby způsobí vznik, změnu či zánik práv a povinností a teprve poté soud na základě žaloby může přezkoumávat konečné rozhodnutí, přičemž zároveň přezkoumá i zákonnost dříve učiněného správního rozhodnutí, o něž se přezkoumávané rozhodnutí opírá.

Lze tedy uzavřít, že rozhodnutí stavebního úřadu o povolení či nepovolení výjimky z obecných technických požadavků na výstavbu, jakož i případné rozhodnutí odvolacího orgánu v dané věci, jsou rozhodnutími předběžné povahy a jako taková jsou vyloučena z přezkumu ve správním soudnictví (srovnej rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18.7.2007, č.j. 9 As 46/2007-54 a ze dne 26.5.2010, č.j. 8 As 58/2009-73).

S ohledem na uvedené proto soud postupoval podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. a žalobu jako nepřipustnou odmítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 věta 1. s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku **I z e podat kasační stížnost** za podmínek uvedených v § 102 a násl. s. ř. s. **do dvou týdnů** po doručení tohoto usnesení k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze. Stěžovatel musí být podle ustanovení § 105 odst.2 s.ř.s. zastoupen v řízení o kasační stížnosti advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 27. července 2010

JUDr. Hana Veberová, v.r.
předsedkyně senátu